PROGRAMMA,
Quo
RECTOR
Universitatis Rostochiensis
JOACHIMUS
STOCKMAN,
Med. D. & Profess.
IN FESTO

RESURRECTIONIS DOMINICÆ,

Studiosam juventutem ad pietatem, gratitudinem & modestiam hortatur.

ROSTOCHII,
Typis NICOLAI KILII, Acad. Typogr.
Anno M. DC. XLIV.

40

WELLCOME
LIBRARY
INSTITUTE

Edemptoris noſtri JESU CHRISTI immenſa ſuæ Ecclesiæ præſtita, & hodie conſummata merita, Nobis in memoriam revocaturus, redeo in memoriam Romanæ hiſtoriæ, & quidem memorabilis illius facinoris Marci Curtij, quod pictorum tabulata, & colorati ædiũ parietes paſſim oſtentant.

Genutio & L. Æmilio Coſſ. Romæ, medio foro, ſpecus inopinato patuit ingens, vaſtoq; hiatu peſtilentem exhalans Mephytin, lethali contagio numeroſam hominum multitudinem non ſolum infecit, ſed & interfecit miſerè. Quæſitum remedium, copioſiſſima ingeſta fuit terra, nec non argentum ſimul & aurum & pretioſiſſi-

ma quæq;, si quomodocunq; tanta expleri posset vorago: Sed frustra tentata hæc omnia. Consulti insuper vates, consultum oraculum.

Non desituram labem, priusquam id,quod maximo in honore esset apud Romanos, & quo nomen Romanum plurimum posset, illatum foret, responsum fuit; de quo aliis aliter sentientibus,jam dictusCurtius, juvenis militari virtute nobilis, armatum hominem posci dixit, (siquidem nulla re magis quam viris &armis Romani valerent) Et rem ipsam, reiq; veritatem ut ipso opere ostenderet, dictum, factum; armatus bellatorem conscendit equum,& statim, postquam Capitolium, aliaq; templa religiosè circumspiciens, manus ad DEOS inferos expandisset, adeoq; vitam incolumitati publicæ

licæ devovisset, magno animo, admotis equo calcaribus, in apertam abyssum sese ultrò præcipitavit, ab interitu & clade præsenti patriam liberaturus.

Et hoc illud est M. Curtij facinus, quod tantoperè celebrari, & in comparationem non raró ascisci solet nostri Salvatoris; Qui explendæ & abolendæ vastissimæ peccatorum voragini, non in foro hoc vel illo, sed in toto mundo existenti, sese unum pro cunctis omnipotenti virtute armatum offerre, in profundum miseriarum abjicere, & miseram mortem pacisci voluit, ut universo humano generi vitam superstitem procuraret, & Ecclesiam suam ab æterno interitu vindicaret. Sed quænam Curtij cum Christo, quæ Culicis cum Elephante comparatio? Quare & illam, si quibus placet, aliis ul-

ulterius perſequendam & deducendam relinquimus, & præſenti occaſione hoc monemus unicum; Ut unusquisq; Salvatoris ſui per mortem devicta morte triumphantis, & gloriosè resurgentis, indicibilem amorem, & immenſa eo ipſo ſibi exhibita beneficia, grato animo agnoſcere, religiosè adorare, & indelebili memoria complecti, ſeſeq; in laudes illius hiſce & ſimilibus excitare velit,

Phœbe decus mundi, rutilis inſignis habenis,
Qui vehis aſtra poli, Nunc nunc exporrige frontem,
Frontem paciferis terram quæ oblectet ocellis,
Sparge diem meliore coma, collumq; repexi
Altius elato ſurgant temone jugales.
Ecce redit mortis domitor, quem Morte peremptum,
Cum rigidus duro penderet ſtipite truncus,
Nuper lugebas, ſponte involvens caput umbris,
Extra Naturæ leges, ſolitosq; labores.
Ecce redit ſuperas victor redivivus ad auras
Rex regum Chriſtus, devicta morte triumphans;
En quibus inferni ſpoliavit limina regni,

En

En tibi loricam, galeam, clypeumq; ensemq;
Attonitos aspectu hostes quibus exuit armis.
Phœbe decus mundi, rutilis insignis habenis
Qui vehis astra poli, Nunc nunc exporrige frontem,
Frontem paciferis terram quæ oblectet ocellis.
Sparge diem meliore coma, collumq; repexi
Altius elato surgant temone jugales.
Sed quid? quid miseri mortales, Christe redemptor?
Quid tibi, quid laudum grato cantabimus ore,
Qui tanto miseros nos es complexus amore?
Nos etenim magno peccati pondere pressos
Supplicium æternum, nos mors æterna manebat,
Et tu dulcis amor, Jesu dulcißime, mortem
Oppetis & vitæ largiris munera nobis!
Sit tibi laus, sit honor, sit Gloria victor Jesu,
Qui posuisti animam, nostram quo tollere posses
Depositam morti; tibi laus, tibi gloria victor.

Ita hoc tempore DEI laudes sonare ut unumquemq; decet, ita & vos decet, Dn. studiosi, qui etiam sedulo cavebitis, ne huic festivitati, quæ Ἑορτὴ ἑορτῶν, καὶ πανήγυρεις πανηγυρέων τοσοῦτον ὑπερφέρουσα πάσας, οὐ τὰς ἀνθρωπικὰς μόνον, καὶ χαμὰς ἐρχομένας, ἀλλ᾽ ἤδη καὶ τὰς αὐτοῦ Χριστοῦ καὶ ἐπ᾽ αὐτῷ τελουμένας, ὅσον ἀστέρας ἥλιος. Festivitatum est festivitas, & celebritatum celebritas, tanto cæteris omnibus, non solum humanis, & humi defixis, sed iis etiam, quæ Christi sunt, ac

pro

propter ipſum celebrantur, ſuperior; quantò ſol ſtellas antecellit; cavebitis inquam ne ullo modo huic feſtivitati quicquam detrahatis, ſed vitâ ſobriâ, piâ & modeſtâ vulgo hominum prælucere ſtudebitis.

P.P. Sub ſigillo Academiæ.

Roſtochij 21. Aprilis
Anno 1644.

